

ondašnji železnici ogledat; po obedu pri Njih eksc. deželnem gosp. poglavarji pa se je podal na večer proti Verhniku na pot naprej. — Včeraj so se končale tukajšne gimnazijalne in realne šole; gospodje bogoslovci so se poslovili od Ljubljane že uni teden; ljudske šole se bojo končale še le 9. dan t. m. zunaj mestne, ktera je danes šolsko leto sklenila. Vodii gimnazijalnih in realnih šol ste izdale spet letopis o šolskih zadevah preteklega leta, od katerih bomo kaj več povedali drugo pot. Danes omenimo memogredé nekaj družega, ker ravno od šol govorimo. Radovedni namreč vprašamo: ali se bo vendar letos usmililo častito oskerbništvo tiste strani šolskega poslopja, ktera je obernjena proti Ljubljanici? Od spred in odnotraj čedno poslopje je od te strani tako umazano, okenice tako raztergane ali jih celó manjka, da se domačih in ptujcov vsak čudi, kdor pogleda to stran. Sedaj ko so tiste gerde mesarske kolibe se odpravile iz prijaznega šolskega drevoreda, se še tolikanj očitniše kaže „pavova noga“ šolskega poslopja, ktero odpraviti že terja dobro hišno gospodarstvo samo po sebi in ozir na javno olepšanje mesta, pa tudi to, da šolarji, ki se opominjajo k snažnosti in lepemu redu v vsem, bi ne vidili tu vsaki dan ravno nasprotnega izgleda. — Ta teden, tedaj le 4 dni po sv. Jakobu, so prinesle Vipavke letošnje prvo grojzdje v Ljubljano na prodaj. Tako zgodaj se je malokdaj vidilo.

Novičar iz raznih krajev.

Za gotovo se sedaj pripoveduje, da postava za deželno namestništvo se bode v vseh kronovinah našega cesarstva kmali oklicala, ker je nek že doveršena in le še poterjenja cesarjevega čaka. — Presvitli cesar, ki se je 29. dan p. m. z dednim nadvojvodom toškanskim Ferdinandom v Toplice na Česko podal, je po telegrafnem naznanilu 30. dan p. m. srečno tje prišel; pričakuje se ondi tudi kralj pruski in kralj saksonski. Ni tedaj brez pomembe ta vladarski shod. — Ko je c. k. ministerstvo nauka razglasilo postave, po katerih naj se v tistih ženskih šolah ravná, v katerih se podučujejo učiteljce za ženske šole, je določno velelo, da v teh šolah ni gledati na take lišparije in umetnije, s katerimi se le dnar trosi, pa nič koristnega ne doseže, ampak prihodnje učiteljce naj se urijo v šivanji, setkanji (štrikanji), kerpanji (flikanji) in enacih koristnih delih, da bojo zamogle potem tudi mladino v teh delih dobro podučevati, katerih potrebuje vsaka pridna gospodinja. — S knezom Paulom Esterhazy-om, ki je od našega cesarja poslan h kronanji rusovskega cara v Moskvo, so šli še drugi trije knezi in trije grofje. S kakošnim neznanim lišpom se bo pri ti prazničnosti vedel Esterhazy v Moskvi, se lahko razvidi iz tega, da vsaki šesterih jezdnih kónj, ktere le knez sam jezdi, je z vsem, kar ima na sebi, vreden blizo 10.000 gold.; posedlica (šabraka) iz krasne risove kože je okoli kraja vsa nasuta z demanti, vsa druga oprava je okovana z zlatom in biseri. Lahko pa je verjeti, da ima knez take dragocene lepотиje, ker je naj premožniši plemenitnik ogerski in ker vsa ta lepотija je dedna lastnina Esterhazy-ove rodovine, ktera mora vedno pri hiši ostati. — 31. dan t. m. bo slovesno blagoslovenje nove krasne stolne cerkve v Ostrogonu (Gran) na Ogorskem, h kateremu bi po oglasu ondašnjega velikega škofa in kardinala utegnili tudi cesar priti. — Novice iz Španjskega so tudi danes še tako negotove in zmešane kakor so poslednjič bile. Ni drugač, kakor da bi na Španjskem sam nobeden nič pravega ne vedil, kar se po deželi godí, ali pa da se noče povedati. Edino gotovo je, da v naj imenitnijih mestih Španjskega: v Madridu in Barceloni je sedaj mir, — da tudi v Barceloni kakor v Madridu je štiridnevni boj končal blizo 2000 ljudi in da francozka vlada čedalje več armade pošilja na španjsko mejo. Kje da je Espartero, so si še zmiraj navskriž-govorice;

ene pravijo, da je Madrid zapustil z dovoljenjem O'Donela, — drugi, da je še zmiraj v Madridu, — eni pa celó, da se želi O'Donel spet z njim sprijazniti, kar je zelo neverjetno, akoravno se sliši od več strani. Gotovo pa je, da O'Donel zelo omahuje, kaj bi počel, da bi vstregel „moderadosom“ in pa „progresistom“. Če le ne bo med dvema stoloma na tleh obsedel! Francozka vlada derží z njim in je ravno tako zoper Espartera kakor zoper Narvaeza, kateri ni brez upa, da bi še utegnil na čelo ministerstva priti, ako O'Donel pade. Od Saragose se nič družega ne vé, kakor da se z generalom Dulce-om pogaja. Poslednji „Moniteur“ od 28. julija naznanja, da se nič novega ne vé iz Saragose in sicer zato ne, ker je general Dulce ondašnjemu zboru (junti) 5 dni pomislika dovolil, in da je princ Louis Lucian Bonaparte, ki se je pred več časom o znanstvenih zadevah na Španjsko podal, nazaj v Pariz poklican, da bi se kaj napčnega ne sumilo. — V Modeni na Laškem, posebno na meji sardinski in v Masi in Karari se je unidan vnel punt, ki pa je bil kmali zadušen. — 29. julija se je končal državni zbor v Londonu. Kraljica ga je poslovala z ogovorom, v katerem med drugim pravi, da se od sklenjenega miru zamorejo stanovitni dobri nasledki pričakovati. — Po več krajih Rusovskega so bile pretekli mesec take povodnji, da stari ljudje ne pomnijo enacih. — Česki vremenski prerok iz Loketa, gosp. Puberl, ki si je po smerti Jolsvaškega pridobil neko preroško slavo, se je za ta mesec (august) spet oglasil v „Bohemii“ rekoč: „Od 1. do 10. bo večidel lepo in toplo, le včasih bo enmalo podeževalo in gromelo, — od 10. do 16. se bo vreme večkrat spreminjalo, kmali bo merzlo, kmali toplo, včasih bojo noči merzle, — od 16. do 22. bo bolj jasno kot oblačno; zjutraj megla; kmali merzlo kmali toplo; — od 22. do 31. bo vreme zelo spremenljivo; kmali jasno kmali oblačno. Ta mesec letos ne bo tako vroč kot druge leta. H koncu nagovarja gosp. Puberl vse kmetovavce, gospodarje, naravoslovce itd., naj pazijo na 2. in 3., na 13. in 14. in na 25. in 26. dan t. m., ker po teh dnevih se bo dalo vreme za 24 do 48 ur naprej vediti. — Naj za kratek čas prejmejo bravci naši te vremenske novice; saj so nedolžne in krotke!

Minica.

Národna iz Idrijskih hribov.

Lepe spanjšice *) cvetéle,
Drobne tičice so péle;
Mina je solzé točila,
Tiho sercu govorila:
„Bolno serce, vert pelena,
Za-te roža ni nobena;
Vse je za te ocvetélo,
Kam sirota se boš délo?“
Lepe spanjšice cvetéle,
Drobno tičice so péle,
Mina je solzé točila,
Tiho sercu govorila:
„Bolno serce, prazno cvetja,
Brez veselja si in petja;
Za-te tice so odpéle
Sladke pesmi in vesele!“
Lepe spanjšice cvetéle,
Drobne tičice so péle,
Mina je solzé točila,
Tiho v sercu govorila:
„Spanjšice bom vse pobrala,
Z njih si posteljo postlala;

Tičice bom polovila,
Britko pesem jih učila.“
Spanjšic si je res nabrala,
Z njih si posteljo postlala;
Tičice si je nalovila,
Res jih pesem je učila:
„Ljubček, tebi vsak dan huje!
Kaj si neki šel na ptuje?
Mino ti bo smert vsnubila,
Britka žalost jo vmorila.“
Spanjšice ble ocvetéle,
Ble so suhe že in véle;
Mina je bla v njih zaspala,
Nikdar več ni z spanjšic vstala.
Ljubček pride z daljnih krajev,
Pa prepozno dokaj mlajev.
Tičice so pesmi pele,
Pa za-nj britke, nevesele:
„Ljubček, tebi vsak dan huje!
Kaj si neki šel na ptuje?
Mino ti je smert vsnubila,
Britka žalost jo vmorila.“

*) Spanjšica, Gentiana verna. Tej prelepi cvétki pripisujejo v moji domači matere spanjodarno moč, in jo rade detetam pod vzglavje devajo, naj bi laglje in raje spale; od tod nje ime. Torej je krasna misel pevčeva, da si otožna Mina iz njih smertno posteljo postélje.

Rodoljub Ledinski.

Milodari za Semičane. Nekdo iz Ljubljane 10 fl. — Gosp. učitelj Fr. Volčič od učencov in učenk iz St. Vida nad Ljubljano v spomin vesele slovesnosti 20. julija svojim pobratinom in milim součencem Semškim serčen pozdrav in pa 6 fl. 30 kr.